

351.00(4/070:32 Weekber.

NEDERLANDSE DELEGATIE BIJ DE INTERGOVERNEMENTELE
CONFERENTIE VOOR DE OPRICHTING VAN EEN GEMEENSCHAPPELIJKE
MARKT EN VAN EURATOM

Weekbericht 29

16 en 17 februari 1957

111909
23.2.57

Comité Hoofden van Delegatie
=====

I. OVERZEESE GEBIEDSDELEN

Zoals bekend, had de Franse delegatie een nieuw voorstel ingediend, dat aanzienlijk afweek van het Duitse compromisvoorstel, dat door de Werkgroep voor de Overzeese Gebiedsdelen in de afgelopen week was bestudeerd. Naar aanleiding van de Nederlandse stelling, dat de Chefs de Délégation allereerst van het verslag over het Duitse document van de desbetreffende werkgroep behoorden kennis te nemen, alvorens met enige vrucht over het nieuwe Franse document te kunnen oordelen, werd besloten de werkgroep opdracht te geven een overzicht samen te stellen van de punten van overeenstemming en verschil tussen beide documenten, hetwelk als basis voor de discussies van de Hoofden van Delegatie zou kunnen dienen.

Op verzoek van Minister Spaak gaf de heer Marjolin echter eerst een toelichting op dit Franse voorstel. De belangrijkste punten hierin waren ;

- 1.- In de nieuwe Franse conceptie worden de verplichtingen, welke de ledenstaten op zich nemen, beperkt tot een periode van 5 jaar. Hierdoor krijgen zowel de lasten als de voordelen een beperkter omvang, hetgeen naar Franse opvatting het geheel makkelijker aanvaardbaar zal maken. Gedurende deze periode zullen, wat betreft de afbraak der wederzijdse handelsbelemmeringen, de bepalingen van het verdrag inzake de eerste etappe van toepassing zijn, behoudens de mogelijkheid voor de betrokken O.G. tot het handhaven van een protectie op non-discriminatoire basis.

Naast de directe verplichtingen voor de eerstkomende 5 jaren zullen in het verdrag echter tevens de algemene doelstellingen moeten worden geformuleerd, waartoe de associatie der O.G. uiteindelijk zou moeten leiden. Het is echter mogelijk, dat na afloop van de periode van 5 jaar geen overeenstemming wordt bereikt over een verlenging der associatie, waardoor de band weder zou worden verbroken.

- 2.- Ten aanzien van de "départements d'outre-mer" moet vaststaan, dat deze een onderdeel van Frankrijk vormen en als zodanig automatisch binnen de gemeenschappelijke markt vallen. In verband met de onderontwikkelde toestand van de economie dezer departementen zal hierbij echter het handhaven van een speciaal regiem mogelijk moeten zijn. Dit zal de mogelijkheid moeten inhouden tot het handhaven, c.q. invoeren van bepaalde handelsrestricties op non-discriminatoire basis onder toezicht

van de gemeenschapsorganen. De D.O.M. zullen niet onder de werkingssfeer van de Europese Investeringsbank vallen, doch een beroep kunnen doen op het Investeringsfonds voor de O.G., zonder dat dit een verhoging van de hiervoor voorziene bijdragen met zich mee behoeft te brengen.

- 3.- De 6 ledenstaten zullen zich in beginsel bereid moeten verklaren tot het aangaan van associatie-overeenkomsten met Tunesië en Marokko.
- 4.- In het kader van de associatie der O.G. zal het, aan Frankrijk toegekende, "régime spécial" moeten worden uitgebreid tot de hele "zone franc".
- 5.- De belangrijkste verschillen met de Duitse voorstellen zijn, naar de mening van de heer Marjolin, gelegen in :
  - a. de Franse wens, dat de basis-investeringen, uit één fonds te financieren door de ledenstaten, zowel op de sociale als de economische infrastructuur betrekking zullen hebben;
  - b. het feit, dat de Commissie zal beslissen over het nut en de wenselijkheid van alle gemeenschappelijke investeringen;
  - c. dat bepaalde regelingen getroffen moeten worden voor de afzet der landbouwproducten uit de O.G., waarbij de Fransen echter geen eigenlijke preferentie vragen. Wat betreft de producten, welke ook vallen onder de toepassing van art. 39, zal het in dit artikel omschreven regiem ook moeten gelden voor de producten, afkomstig uit de O.G. Met betrekking tot de andere overzeese producten wordt door Frankrijk een afzetgarantie gezocht in de totstandkoming van een "redelijk" buitentarief.

Na deze uiteenzetting van de heer Marjolin werd aan de Werkgroep opdracht gegeven onverwijld met de bestudering te beginnen en op zondag rapport uit te brengen.

Bij de voortzetting van de discussie over de T.O.M. lag op tafel het rapport van de werkgroep (Ch.Del. 345). Voor het begin der discussie daarover stelde Dr. Linthorst Homan echter de vraag aan de orde, wanneer men dacht de consequenties te bespreken van de Franse eis tot volledige opname van Algiers in de "départements d'outre-mer". Hierdoor worden nl. zoveel nieuwe problemen opgeworpen, dat een beslissing eerst na een uitvoerige studie zou kunnen worden genomen. Het verdrag voor de gemeenschappelijke markt is immers geredigeerd in de veronderstelling, dat het alleen van toepassing zal zijn op de Europese gebieden der ledenstaten. Indien de toepasselijkheid thans tot een aantal O.G. wordt uitgebreid, komen een aantal kwesties in een geheel ander licht te staan.

Dit standpunt werd door de Belgische en Duitse delegaties ondersteund, terwijl ook Minister Spaak wees op de ernstige consequenties van deze geheel nieuwe en onverwachte Franse eis.

De heer Marjolin verklaarde deze ontwikkeling uit het feit, dat de andere regeringen geweigerd hadden de oorspronkelijke Franse voorstellen te aanvaarden. Nu de partners slechts bereid bleken zeer beperkte verplichtingen ten aanzien van de O.G. aan te gaan, kon de Franse regering niet accepteren, dat Algiers en

de andere D.O.M. in een aanzienlijk slechtere positie zouden komen te verkeren dan het moederland, waarvan zij constitutioneel een onverbrekkelijk deel uitmaken. Onder de gegeven omstandigheden was de opname van Algiers in de gemeenschappelijke markt in de eerste plaats een politiek probleem en in dit licht meende de Franse Regering het recht te hebben dit van haar partners te vragen.

De Nederlandse woordvoerder noemde als voorbeeld van de consequenties van het Franse standpunt de kwestie der sociale harmonisatie. Volgens het verdrag zal de Franse Regering de overgang van de eerste naar de tweede etappe kunnen weigeren als h.i. de sociale harmonisatie niet voltooid is. In art. 3 van het Franse ontwerp betreffende de status van Algiers en de "départements d'outre-mer" wordt echter bepaald, dat ten aanzien van deze gebieden de harmonisatie zal moeten plaatsvinden op basis van, bij unanimitéit te aanvaarden, bijzondere overeenkomsten, waardoor derhalve geen enkele garantie bestaat, dat zulks ook zal geschieden. Ook dit bezwaar werd door Minister Spaak onderstreept, waarna hij bovendien wees op de moeilijkheden, welke voor de andere ledenstaten voortvloeiden uit de onzekere politieke status van Algiers.

De Duitse delegatie stelde daarop voor om het debat thans te plaatsen op basis van het Duitse voorstel. De heer Ophuels deelde hierbij mede, dat de Duitse delegatie zich voorstelde, dat ten aanzien van de sociale investeringen ieder jaar een bedrag van \$ 25 mln ter beschikking zou worden gesteld, terwijl voor de economische investeringen voor een periode van 4 jaar een maximum bedrag van \$ 300 mln zou kunnen worden aanvaard. Dit betekende derhalve, dat in totaal \$ 100 mln per jaar ter beschikking zou kunnen komen, welke volgens de in het Duitse document voorgestelde verdelingsleutel zou dienen te worden opgebracht.

De heer Marjolin achtte deze bedragen echter onvoldoende. Zijns inziens was het belangrijkste verschil tussen de Franse en Duitse voorstellen hierin gelegen, dat Frankrijk de verplichtingen der ledenstaten wilde beperken tot een periode van 5 jaar, gedurende welk tijdsverloop tevens de bepalingen van het verdrag betreffende de liberalisatie van het handels- en personenverkeer gedurende de eerste etappe zouden moeten worden toegepast. Na afloop van deze periode zouden de ledenstaten vrij zijn om eventueel te besluiten hun financiële hulp niet voort te zetten. Dit zou uiteraard ook betekenen, dat de liberalisatie van het onderlinge verkeer geen verdere voortgang zou vinden, doch Frankrijk was bereid te overwegen het dan bereikte liberalisatiepeil te consolideren.

Het Duitse voorstel daarentegen wenste een volledige liberalisatie van het handelsverkeer in de loop van een periode van 12 jaar, waartegenover echter slechts een beperkte financiële bijdrage werd gesteld. Hierdoor ontbrak in het Duitse voorstel het evenwicht, dat wel in het Franse plan aanwezig was.

De Duitse delegatie reageerde hierop met de opmerking, dat de Duitse bereidheid tot financiële hulp alleen door overwegingen van Europese solidariteit, doch zeker niet door economische motieven werd geïnspireerd. De economische voordelen, welke uit de voorgestelde associatie zouden voortvloeien, zeker wanneer deze beperkt werd tot een periode van 5 jaar, zouden immers slechts onbeduidend zijn.

Minister Spaak achtte de discussie in een impasse gekomen, waarin alleen de Ministers een beslissing zouden kunnen nemen. Hij herinnerde eraan, dat het uitgangspunt van de onderhandelingen geweest was de vorming van een gemeenschappelijke markt tussen zes Europese landen. Op een gegeven oogenblik had Frankrijk gewezen op het probleem, voortvloeiende uit haar verhouding tot de O.G. De Franse Regering had toen een verband gelegd tussen haar bereidheid tot het openen van de markten dezer gebiedsdelen voor de producten uit de gemeenschap en het aanvaarden van medeverantwoordelijkheid door de leden der gemeenschap voor de economische ontwikkeling, en daardoor het verhogen van de koopkracht, dezer gebieden. In beginsel had hij persoonlijk dit standpunt altijd kunnen aanvaarden, doch hij had er tevens op gewezen, dat het zeer moeilijk zou zijn dit op korte termijn door de regeringen, de parlementen en de publieke opinie van de partnerlanden te doen accepteren. Dit zou alleen mogelijk zijn, indien de omvang van de gevraagde inspanningen zou kunnen worden beperkt. Als mogelijke oplossing zou men kunnen trachten het probleem alleen voor de eerstkomende 5 jaar te preciseren. Men zou bv. kunnen overeenkomen, dat op de Franse O.G. de regels van de eerste etappe zouden worden toegepast, waarmede een financiële hulp van een nader te bepalen omvang gepaard zou kunnen gaan. Vervolgens zou op het einde der eerste etappe opnieuw onderhandeld moeten worden over de doelstellingen, welke men in het licht van de opgedane ervaring voor de tweede etappe zou kunnen stellen. In deze gedachtengang zou Algiers echter tot de O.G. moeten worden gerekend en derhalve niet automatisch binnen de gemeenschappelijke markt vallen.

Een moeilijkheid zag hij zelf gelegen in het feit, dat op deze wijze aan de Franse O.G. een speciaal regiem zou worden toegekend, dat niet automatisch van toepassing zou zijn op de O.G. der andere landen.

Tenslotte werd overeengekomen, dat de Ministers onmiddellijk bij de aanvang der conferentie op maandag met de bespreking van dit vraagstuk zouden beginnen in een besloten vergadering, waarbij iedere delegatie ten hoogste 5 personen zou omvatten. Minister Spaak zal hierbij een uiteenzetting geven van het vraagstuk, waarbij z.i. de Ministers in ieder geval een politieke beslissing zullen moeten nemen over de volgende twee vragen :

- a.- Op welke gebieden zal het associatie-regiem van toepassing zijn ?
- b.- Welke inspanning zijn de ledenstaten bereid zich hiertoe te getroosten ?

Britse interventie inzake T.O.M.

Tijdens de discussie over de T.O.M. arriveerde een Britse delegatie, waarin zich ook een Portugees vertegenwoordiger bevond, die de gelegenheid kreeg de opvattingen van de Britse Regering ten aanzien van de associatie der O.G. uiteen te zetten.

De Britse gedelegeerde (de heer Figures) verklaarde, dat naar Britse opvatting gestreefd moest worden naar een analoge houding ten opzichte van een eventuele associatie van de O.G. met de gemeenschappelijke markt en de free trade area. Bij een

bespreking terzake binnen het Gemenebest bleken een aantal der Britse O.G. niet te voelen voor een inschakeling in de free trade area, hetgeen weerspiegeld werd in de desbetreffende publicatie van oktober 1956 van de Treasury. Thans willen de Fransen in elk geval de O.G. in de gemeenschappelijke markt brengen. Voorzover de opvattingen der Zes over dit probleem bekend zijn geworden, moet op basis hiervan echter worden gevreesd, dat de reactie van derde landen hierop minder gunstig zal zijn. In feite wordt immers gestreefd naar de vorming van een nieuwe preferentiële area, waartegen niet alleen doctrinaire, maar vooral ook commerciële bezwaren bij andere landen rijzen. Deze bezwaren zouden wellicht de gehele houding van de bedoelde landen tegenover het project voor de gemeenschappelijke markt als geheel nadelig kunnen beïnvloeden, hetgeen een uiterst onwenselijke situatie zou vormen (GATT). Iets anders was, dat op zichzelf gebieden als de Centraal Afrikaanse Federatie, Ghana, Ceylon, Pakistan, India en Australië ongetwijfeld wel zouden willen mede-profiteren van een bevoorrechte positie als thans wordt voorgesteld ten aanzien van de O.G. van sommige gemeenschappelijke markt landen. Dit neemt evenwel niet weg, dat de Britse Regering gevoelig moet blijven voor reacties van de openbare mening, welke hun terugslag zullen vinden in het Parlement, welke - afkomstig zowel uit Latijns-Amerika als uit bepaalde Gemenebest landen - tegen een uitbreiding dezer privileges zijn, omdat hierdoor het verder voortgang vinden van het ontstaan van een werkelijke zich steeds uitbreidende free trade area wordt belemmerd. De Britse Regering zou derhalve in een moeilijke situatie worden gebracht, indien de leden van het Commonwealth en de meeste Britse koloniën zich om deze redenen tegen de gemeenschappelijke markt zouden gaan verzetten. Om deze redenen zou de Britse Regering er de voorkeur aan geven, indien de Zes zich ertoe zouden beperken in het verdrag tot oprichting van de Gemeenschappelijke markt alleen een aantal algemene beginselen op te nemen en de uitwerking hiervan tot een later tijdstip zouden uitstellen.

Wat betreft de verhouding van de O.G. tot de free trade area zou de Britse Regering het ten zeerste op prijs stellen indien, alvorens deze kwestie in het kader van de OEEC zou worden aangesneden, prealabel overleg zou plaatsvinden tussen de Zes en de Britse en Portugese Regeringen teneinde zo mogelijk tot een gemeenschappelijk standpunt te komen.

Bij de hierop volgende discussie verklaarde de heer Marjolin, dat z.i. de Britse bezwaren tegen de voorgenomen associatie van de O.G. met de gemeenschappelijke markt konden worden weggenomen, indien men het probleem op de juiste wijze presenteerde. In feite immers zouden de O.G. worden opgenomen in de gemeenschappelijke markt, zij het dan dat zij hierin een speciaal regiem zouden verkrijgen, dat rekening hield met de noodzaak om de nog in ontwikkeling zijnde economie dezer gebieden een zekere bescherming te verlenen.

Nadat de heer Spaak had toegezegd, dat de Britse verklaringen aan de Ministersconferentie zouden worden overgebracht, vertrok de Britse delegatie.

II. EIGEN INKOMSTEN GEMEENSCHAP

De Luxemburgse delegatie herinnerde eraan, dat alsnog onderzocht zou worden de mogelijkheid om aan de gemeenschap eigen inkomsten te verzekeren, met name uit de opbrengst van het gemeenschappelijk buitentarief. Hij verzocht in het verdrag een bepaling op te nemen, waarbij aan de Raad van Ministers zou worden opgedragen hierover uiterlijk aan het einde der overgangsperiode een beslissing te nemen.

De Duitse delegatie ondersteunde dit verzoek.

Besloten werd later hierop terug te komen.

III. GEMEENSCHAPPELIJKE MARKT

1.- Het buitentarief

De heer Dubois bracht rapport uit over de besprekingen tot beperking van de lijst met onderhandelingsposten. Deze hadden ertoe geleid, dat deze lijst thans nog slechts 114 posten omvatte. Van 40 hiervan had hij zelf voorstellen geformuleerd voor de vaststelling van het definitieve tarief. De overige posten hielden ofwel verband met het probleem van de associatie der O.G. of hingen samen met bepaalde economische vraagstukken in een of meer der leden-staten, welke eerst door de gemeenschapsorganen bestudeerd zouden moeten worden. Op voorstel van de heer Spaak werden de posten, waarvoor de heer Dubois een compromisvoorstel had geformuleerd, vervolgens doorgenomen, waarbij men er in slaagde ten aanzien van een beperkt aantal producten alsnog overeenstemming te bereiken.

Hierbij kwam ook aan de orde de Nederlandse reserve ten aanzien van de, in art. 20 voorgestelde procedure voor het verlenen van tariefcontingenten. De Nederlandse delegatie diende een nieuwe tekst in, welke echter door de andere delegaties onaanvaardbaar werd geacht, omdat het de bewijslast ten aanzien van de nadelige gevolgen van de genomen maatregelen omkeerde.

Na een uitvoerige discussie diende de heer Marjolin een compromisvoorstel in, op basis waarvan de Europese Commissie bevoegd zou zijn in alle gevallen, waarin tariefcontingenten zouden kunnen worden verleend, een beslissing te nemen. Hij stelde hierbij echter als voorwaarde, dat Nederland zijn eis van unanimiteit bij de vaststelling van het buitentarief ten aanzien van de posten van lijst VI zou laten vallen, alsmede de kleurstoffen en plastics van lijst VI zou terugtrekken. De overige delegaties verklaarden zich hiermede accoord, waarbij de heer Snoy er nog op wees, dat van de beslissingen van de Europese Commissie altijd beroep op het Hof mogelijk was.

Tenslotte werd besloten, dat de werkgroep voor douanevraagstukken een nieuwe tekst voor de desbetreffende paragraaf van art. 20 zal formuleren, welke aan de Ministersconferentie ter beslissing zal worden voorgelegd.

2.- Conseil économique et social (Doc. MAE 542)

In voorlopige vorm is reeds gesproken over enkele ontwerp-artikelen betreffende de sociaal economische raad (zie vorenge-noemd document). Ontwerp-artikel 153 werd alsnog meer in overeenstemming gebracht met de reeds eerder door de Hoofden van Dele-gatie vastgestelde redactie, zodat het artikel een opsomming bevat van economische en sociale categorieën van leden. Dit was alles wat Nederland kon bereiken. Nederland kreeg geen steun in zijn eis van paritaire of tripartite opzet (werkgevers, ar-beiders, onafhankelijke deskundigen). Besloten werd in een af-zonderlijk Protocol te bepalen dat voor Euratom de taak van de C.E.S. zal worden uitgeoefend door een sectie van die voor de gemeenschappelijke markt.

Het reglement van de C.E.S. zal door de Conseil bij unanimi-teit moeten worden vastgesteld. Een poging van Nederlandse zijde deze procedure minder zwaar te maken vond bij de andere delega-ties geen steun.

Bij art. 157 werd van Franse zijde opgemerkt, dat evenals reeds voor landbouw was geschied, ook voor het vervoer een aparte afdeling zou moeten komen. Hierop verklaarde de Luxemburgse gedelegeerde, dat Luxemburg in dat geval 5 leden in plaats van 4 in de C.E.S. zou moeten hebben. Besloten werd, dat ook voor transport een aparte afdeling zou worden ingesteld.

Over de verdere artikelen, alsmede over de gebieden waarover de activiteit van de C.E.S. zich zal uitstrekken, moet nog nader worden gesproken.

3.- Préambule (Ch.Del. 333)

De Préambule zelf gaf geen aanleiding tot moeilijkheden. Zij is kort en duidelijk. Daarop volgen de z.g. inleidende arti-kelen. Art. 1, waarover men in de werkgroep Marche Commun geen overeenstemming had kunnen bereiken, werd nu op Nederlands voorstel zo opgelost, dat de gemeenschap officieel zal heten "COMMUNAUTE ECONOMIQUE EUROPEENNE".

Ook art. 2 gaf weinig discussie. Het werd echter aanmerke-lijk gewijzigd als resultaat van de moeilijkheden in art. 3; In art. 3 sub c was nl. een zinsnede opgenomen, een dringende Franse wens, luidende: "permettant un développement harmonieux des activités économiques dans l'ensemble de la Communauté". Nadat eerst van Duitse zijde voorgesteld was deze zinsnede te schrappen, waren enkele andere delegaties van mening, dat, indien de betrokken passage ook al gehandhaafd zou blijven, zij in ieder geval op een meer algemene plaats dan in 3-c thuis hoorde. Be-sloten werd deze zinsnede in art. 2 te verwerken en daarbij tevens te vermelden het voeren van een gemeenschappelijke poli-tiek op het gebied van de landbouw, het vervoer en de O.G.

Art. 3 bis werd behoudens eventuele redactionele verande-ringen goedgekeurd.

Bij art. 3 ter rezen van verschillende zijden bezwaren tegen het tweede lid, dat men een onelegant gebaar tegenover de organen achtte. Opgemerkt zij, dat dit lid 2 het residu was van een aan-vankelijk veel scherper geformuleerde Duitse bepaling, die er op neerkwam, dat geen enkele staat verplicht kon worden tot

maatregelen of handelingen, welke zijn wisselkoers in gevaar zouden kunnen brengen. Bovendien werd bezwaar gemaakt tegen het noemen van specifieke artikelen in lid 1. Na veel discussie bleef het artikel zoals het was. Met art. 4 werd voorlopig accoord gegaan.

In art. 5 waren enkele belangrijke kwesties geregeld :

- a. Het eventueel verlengen van de 2e en 3e etappe zou bij unanieme beslissing van de Conseil moeten plaatsvinden. Hiermede was iedereen accoord (lid 4).
- b. Bij de overgang van de 1e naar de 2e etappe deden zich twee problemen voor. Ten eerste de vraag welke punten de inhoud van de eerste etappe zouden vormen; deze kwestie moet nog nader worden besproken.

Ten tweede de regeling van de arbitrage voor het geval de Conseil niet unaniem tot een besluit zou kunnen komen over de vraag of de doelstellingen van de eerste etappe inderdaad waren vervuld. Voor de benoeming van het met de arbitrage belaste orgaan waren twee verschillende procedures voorgesteld.

- 1) De Conseil benoemt op voorstel van de Europese Commissie een jaar voor het einde van de eerste etappe bij unanimiteit drie leden; indien de unanimiteit niet tot stand komt, worden de leden van de arbitrage-commissie benoemd door het Hof in plenaire zitting, doch bij enkelvoudige meerderheid.
- 2) De Conseil benoemt de drie leden van de arbitragecommissie op verzoek van een der leden-staten, wanneer de laatste vindt, dat de doelstellingen der eerste etappe niet vervuld zijn. Ook hier worden evenals sub 1) de leden door het Hof benoemd, indien in de Conseil geen unanimiteit tot stand komt.

Tegen de eerste procedure werd aangevoerd, dat door het bij voorbaat benoemen van een arbitrage-commissie men de indruk zou wekken, dat er inderdaad arbitrage nodig zal zijn. Tegen de tweede procedure werd ingebracht, dat dan de leden van de arbitrage-commissie pas zouden worden benoemd wanneer het meningsverschil tussen de leden-staten reeds volledig aan het daglicht was getreden, hetgeen de sfeer uiteraard sterk zou kunnen beïnvloeden. Als geheel gevoelde de vergadering meer voor de tweede oplossing; de Franse woordvoerder maakte nochtans een reserve. (De eerste procedure was het oorspronkelijke Franse voorstel.)

Bij art. 6, dat discriminatie op grond van nationaliteit verbiedt, maakte België in afwachting van de regeling voor de O.G. een reserve ten aanzien van bepaalde functies in de Belgische Congo, die momenteel aan Belgen zijn voorbehouden.

4.- Sociale politiek (Ch.Del. 313)

Reeds bij een vorige bespreking had de Duitse delegatie een algemene reserve op dit onderwerp gemaakt. Van Duitse zijde waren nu echter enkele amendementen ingediend (Ch.Del. 332) op ontwerp-artikel b; tevens was voorgesteld om ontwerp-artikel d (waarin opgenomen de verplichting voor de Europese Commissie om jaarlijks

te rapporteren over de sociale situatie in de gemeenschap) te laten vervallen. In de daarop volgende discussie werd de tekst van art. b enigszins gewijzigd in redactionele zin. Het vervallen van artikel d stuitte echter op bezwaren van de andere delegaties. Men ging tenslotte accoord met een voorstel van voorzitter Spaak om art. d zodanig te redigeren, dat het daarin bedoelde rapport van de Europese Commissie over de sociale toestand als een afzonderlijk hoofdstuk zou worden opgenomen in het algemene rapport, dat de Europese Commissie jaarlijks zal uitbrengen.

5.- Migratie

Zoals bekend verzette Italië zich tegen een "clause de sauvegarde" (art. 77) in dit hoofdstuk. Gepoogd was door een meer beperkte redactie van art. 75 de noodzaak voor een dergelijke clause de sauvegarde op te heffen. Op de betrokken ontwerp-tekst van de heer Uri (Ch.Del. 292 rev.), die naar Duitse en Italiaanse opvatting echter nog stringenter was dan de oorspronkelijke "clause de sauvegarde", (de tekst kon nl. zo worden uitgelegd, dat voor iedere migratoire beweging zou moeten worden bewezen, dat zij bijdroeg tot ontwikkeling van de productie) was een Duits amendement ingediend (Ch.Del. 308), waarin de gewraakte passage was vervangen door een tekst, die een waarborg tegen verstoringen van levenspeil en werkgelegenheid bood. Dit Duitse amendement werd aanvaard, zodat art. 77 komt te vervallen.

Eveneens werden aanvaard de in het voorstel-Uri vervatte preciseringen van de artt. 74 en 75.

6.- Concurrentieregiem (Ch.Del. 11)

Zoals bekend was van Franse zijde een wijzigingsvoorstel ingediend voor art. 43b. Ofschoon de andere delegaties hier in principe niet ongunstig tegenover stonden, wensten zij zich niet definitief uit te spreken alvorens art. 28 (staatsmonopolies) een bevredigende oplossing zou hebben gevonden. Bij de bespreking van art. 28 bleken de reeds in de werkgroep Marche Commun aan de dag getreden tegenstellingen nog onverkort aanwezig. De kern van de moeilijkheden lag voornamelijk in de procedure; Frankrijk wilde de in lid 1 van art. 28 opgenomen verplichting eerst effectief laten worden door een besluit van de Conseil, met unanimité in de eerste 2 etappes, terwijl de andere delegaties vanaf het begin van de overgangsperiode de Europese Commissie wilden laten constateren of de in lid 1 omschreven, immers reële, verplichting ook inderdaad werd nagekomen. Het Franse standpunt werd voornamelijk gemotiveerd met de belangrijke psychologische aspecten, welke aan de Franse staatsmonopolies zijn verbonden. Ofschoon er bij de andere delegaties een zekere geneigdheid bestond in de richting van de Franse institutionele procedure te gaan - voorzitter Spaak erkende nochtans de door de heer Linthorst Homan naar voren gebrachte stelling, dat art. 28 daardoor overigens een volkomen onlogische opbouw zou krijgen - bleef Italië op zijn oorspronkelijke standpunt (Europese Commissie) staan. Aangezien op dit institutionele punt derhalve geen overeenstemming kon worden bereikt, werd het probleem verwezen naar de Ministers.

Evenmin werd overeenstemming bereikt over de in lid 4 opgenomen bepalingen, die in feite beoogden twee in Duitsland bestaande monopolies, nl. voor alcohol en lucifers, een verzachting van de in lid 1 opgenomen verplichting te verschaffen. Nadat de heer Linthorst Homan had voorgesteld lid 4 iets minder algemeen te redigeren, doch meer specifiek op de Duitse situatie af te stemmen, bleek dat ook de Franse delegatie van deze bepaling had willen profiteren. Hiertegen rees echter verzet van Italiaanse zijde, omdat in Italië weliswaar een alcoholregie bestaat, echter van zodanige aard dat zij niet door het huidige art. 28 lid 4 wordt bestreken. Het ontbreken van genoegdoening op dit punt was voor de Italiaanse woordvoerder mede aanleiding voor zijn standpunt bij de institutionele procedure (zie hiervoren). Ook dit punt zal door de Ministers nader moeten worden besproken. Door de Belgische woordvoerder was nog voorgesteld om overeen te komen, dat alcohol onder de landbouw viel en als zodanig dan onderhevig zou kunnen zijn aan een nationale marktordening in de zin van art. 39.

7.- Restitutie bij export etc. (Ch.Del. 329)

Enige reserves werden opgelost. Doch dit gelukte niet over art. D, dat handelt over de harmonisatie der omzetbelastingswetgeving. Hier werd geen overeenstemming bereikt over de unanimitéitskwestie. Frankrijk, België en Nederland wensten steeds unanimitéit, terwijl Duitsland en Italië na de overgangperiode de gekwalificeerde meerderheid wilden. Besloten werd deze kwestie aan de Ministers voor te leggen.

8.- Ruwe olie (Ch.Del. 305)

Over dit, aanvankelijk Duitse, probleem was in de werkgroep Marche Commun reeds overeenstemming bereikt op een meer algemene regeling, neergelegd in vorengenoemd document. Het werd door de Hoofden van Delegatie ongewijzigd goedgekeurd; de nog bestaande Nederlandse reserve werd opgeheven.

IV. EURATOM

De openstaande punten in de door de redactiegroep reeds bewerkte negen verdragshoofdstukken (Ch.Del. 341 wit) werden behandeld op basis van een opsomming van het Secretariaat (Ch.Del. 343) en Belgische amendementen (Ch.Del. 351).

- De voorgestelde redactionele wijzigingen in een aantal artikelen werden aangenomen.
- In art. 34 werd "une explosion nucléaire expérimentale" vervangen door "une expérience dangereuse".
- Een Belgisch amendement (gesteund door de Fransen) op de tekst van art. 47, om de voorgeschreven unanimitéitsbeslissing van de Raad in geval van financiële deelname van de gemeenschap aan gemeenschappelijke ondernemingen te vervangen door gekwalificeerde meerderheid, werd aangehouden totdat de Ministers morgen de budgetering (art. 7 + overgangsbepaling) zullen behandelen.

- Het Belgische wijzigingsvoorstel voor art. 76 over de continuering van de voorzieningsregeling na 7 jaar, werd verworpen.
- Naar aanleiding van de tekst van art. 84 ontstond zich een debat over de eigendoms kwestie van splijtstoffen. Er zal een Frans document komen, hetwelk hun wensen nader zal precisieren.

De laatste alinea werd gewijzigd en luidt nu :

"Le contrôle ne peut s'étendre aux matières, qui, destinées aux besoins de la défense nationale, sont, conformément à un plan d'opération, spécialement façonnées en vue de ces besoins, puis implantées ou stockées dans les établissements militaires."

Weekbericht 29 a

20 februari 1957

Comité Hoofden van Delegatie
=====

Op 20 februari vergaderden te Parijs na de conferentie der Ministers-Presidenten nog de Hoofden van Delegatie.

Besproken werden de volgende onderwerpen :

1.- UITVOERING BESLUITEN MINISTERSCONFERENTIE

Besloten werd, dat de tekst van de uitvoeringsconventie inzake de overzeese gebiedsdelen zal worden opgesteld door de Redactiecommissie in samenwerking met de desbetreffende deskundigen.

Deit zouden we niet doen.
D
De Werkgroep Marché Commun zal nagaan of, wanneer na de eerste periode van vijf jaren er geen nieuwe conventie inzake de O.G. tot stand komt, het buitentarief met betrekking tot de overzeese landbouwproducten toch kan worden ingesteld, eventueel met invoering van tariefcontingenten.

De heer Snoy zal een tekst opstellen over de toepassing van de regels betreffende de landbouw en het dienstenverkeer op Algiers.

2.- TOEPASSING KSG-VERDRAG OP ALGIERS

De Italiaanse delegatie wierp de vraag op of, nu besloten was dat het verdrag inzake de gemeenschappelijke markt van toepassing zou zijn op Algiers, niet ook een soortgelijk besluit zou moeten worden genomen ten aanzien van het KSG-Verdrag. Het probleem was nl, dat dit laatste verdrag uitdrukkelijk alleen van toepassing is op het Europese grondgebied der deelnemende staten, dus niet op Algiers, terwijl het verdrag van de gemeenschappelijke markt wel op Algiers van toepassing zal zijn, doch anderszijds de kolen- en staalsector buiten de werkingssfeer van dit verdrag zal vallen. Dit voorstel leidde tot een verwarde discussie, waarbij de heer Spaak de Italianen verweet de overeenstemming tussen de Ministers-Presidenten inzake Algiers weer op losse schroeven te willen zetten. Onder deze omstandigheden weigerde hij de discussie verder te leiden en verliet de vergadering, welke na een korte schorsing onder leiding van baron Snoy werd voortgezet.

Tijdens de middagzitting diende de Italiaanse delegatie een concept in voor een protocol, dat aan het verdrag zou kunnen worden gehecht en waarbij de verdragsluitende partijen zouden verklaren, dat zij zich verplichten om op korte termijn, en uiterlijk bij gelegenheid van de herziening van het KSG-verdrag, zoals voorzien bij art. 95, de vraag te regelen welk regiem van toepassing moet zijn op Algiers en de andere overzeese departementen van Frankrijk met betrekking tot de kolen- en staalproducten. Over deze kwestie zal tijdens de volgende vergadering van Delegatiechefs worden gesproken.

3.- FORMULERING DOELSTELLINGEN EERSTE ETAPPE

Zoals bekend is overeengekomen, dat de overgang van de eerste naar de tweede etappe eerst zal kunnen geschieden wanneer zal zijn vastgesteld, dat de in het verdrag neergelegde doelstellingen voor de eerste etappe zullen zijn vervuld. De vraag was echter gerezen of deze doelstellingen in de vorm van een lijst concreet zouden moeten worden geformuleerd dan wel of zou kunnen worden volstaan met een algemene formule.

De meerderheid gaf de voorkeur aan de laatste weg, waarbij werd voorgesteld in art. 5, § 3 te zeggen, dat de overgang van de eerste naar de tweede etappe kan geschieden wanneer is vastgesteld dat "l'essentiel des objectifs spécifiquement fixés pour la première étape a été effectivement atteint."

De Duitse en Italiaanse delegaties wensten deze formule echter eerst nog te overwegen.

4.- DEFINITIE "LIBRE PRATIQUE"

De Nederlandse delegatie had een nota ingediend, waarin een nieuwe tekst werd voorgesteld welke boven iedere twijfel wilde vastleggen, dat restitutie van douanerechten bij de export zowel naar derde landen als, gedurende de overgangperiode, naar de andere landen van de gemeenschap, geoorloofd zal zijn. Besloten werd, dat de werkgroep Marché Commun, met in aanmerkingneming van het Nederlandse voorstel, in samenwerking met de Redactiecommissie een definitieve redactie zal opstellen.

5.- LIJST VAN ONDERWERPEN WAAROMTRENT HET ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITE MOET WORDEN GEHOORD.

De, bij document Ch.Del. 338 gevoegde lijst werd besproken en goedgekeurd behoudens dat op Duits verzoek werd besloten, dat het Comité niet verplicht gehoord zal worden ten aanzien van de uitvoeringsreglementen betreffende het verbod van discriminatie gebaseerd op nationaliteit.

6.- SECURITE NATIONALE

Besloten werd, dat de lijst van oorlogsmateriaal, waarop de bepalingen van het verdrag met name ten aanzien van het concurrentieregim in beginsel niet van toepassing zullen zijn, niet aan het verdrag zal worden toegevoegd. Deze lijst zal gedurende het eerste jaar na de inwerkingtreding van het verdrag door de Raad bij unanimité worden vastgesteld, doch in de notulen zal worden opgenomen dat dit de lijst zal zijn, gehecht aan document MAE 545/57.

De Nederlandse delegatie maakte een reserve ten aanzien van de samenstelling van deze lijst doch verklaarde zich bereid op korte termijn mede te delen of zij deze reserve zou opheffen.

7.- REFERENTIEJAAR VOOR VASTSTELLING VAN VERGOEDING DER OVERUREN

Besloten werd hiervoor het gemiddelde van 1956 te nemen.

8.- UITGANGSBASIS VOOR AFBRAAK BINNENTARIEVEN EN OPBOUW BUITENTARIEF

De Franse delegatie had opgemerkt, dat het naar haar mening onjuist was hiervoor een verschillend criterium te nemen, nl. voor de afbraak van het binnentarief het gemiddelde van de toegepaste rechten over 1953, 1954 en 1955 en voor het buitentarief de toegepaste rechten op 1 januari 1957.

Besloten werd deze kwestie op een nader tijdstip te bekijken.

9.- GELIJKHEID VAN VROUWEN- EN MANNENLONEN

Goedgekeurd werd de nieuwe redactie van art. 46 betreffende de gelijkheid van vrouwen- en mannenlonen. De Nederlandse delegatie merkte hierbij op, dat vast moest staan dat op het einde van de eerste etappe beoordeeld zou moeten worden in welke mate in alle landen van de gemeenschap harmonisatie op dit gebied had plaatsgevonden. Gebleken was nl., dat ook in Frankrijk in bepaalde sectoren nog zeer grote verschillen tussen vrouwen- en mannenlonen bestaan. Het mag niet zó worden, dat Frankrijk iets van zijn partners eist, waaraan het zelf niet voldoet.

Hiertegenover werd opgemerkt dat zulks volgde uit de tekst van art. 46, welke luidt : "chaque gouvernement s'engage à assurer etc."

10.- HULP AAN DUITSE GEBIEDEN, GETROFFEN DOOR VERDELING VAN DUITSLAND

Besloten werd voor de desbetreffende subsidies geen lijst op te stellen, doch art. 44 § 2c als volgt te redigeren : "Les aides octroyées à l'économie de certaines régions de la République Fédérale, affectées par la division de l'Allemagne dans la mesure où elles sont nécessaires pour compenser les désavantages économiques causés par cette division".

PROGRAMMA VOLGENDE WEEK

De Hoofden van Delegatie zullen voor een één- of meerdaagse vergadering wederom bijeenkomen op donderdag 28 februari om 15 uur.